

Megtört kenyér

Tavaly, a húsvéti ünnepek előtt egy Ausztriában élő családtól kaptam egy húsvéti gyertyát.

Nem volt olyan nagyméretű, mint a templomi gyertyák és nem is a hagyományos, a megszokott jelképek díszítettek. Nem templomi, liturgikus használatra szánt gyertya volt ez, hanem otthoni használatra készült, hogy a hívek, a családtagok ezt meggyújtva otthonukban is imádkozzanak, ünnepeljenek. Ezen a kis húsvéti gyertyán a kereszt volt és az évszám, de nem volt rajta az alfa és az omega jel, sem tömjenszemek, sem a bárány, ami az Úr áldozatára utal. A kereszt mellett kétoldalt két személy állt. Első pillanatban azt gondoltam, hogy bizonyára Szűz Mária és János apostol ez a két személy, mert számos művészeti alkotás örökíti meg azt a jelenetet, amikor a kereszten szenvedő Jézus édesanyját Jánosra bízta. Kicsit furcsa is lett volna ez a jelenet, még a halál előtti pillanatot megörökíteni egy húsvéti gyertyán, amely már a későbbi eseményt, a feltámadást hirdeti. Aztán amikor figyelmesebben megnéztem a két alakot, akkor észrevettem, hogy mindkettő férfi és kettejük között egy

megtört kenyér lebeg. A megtört kenyérből értettem meg, hogy ők bizony az emmauszi tanítványok, akik a kenyértöréskor ismerték fel az Urat és mint a feltámadt Krisztus tanúi jogosan kerültek erre a húsvéti gyertyára.

A mai evangéliumban az ő történetüket, a két emmauszi tanítvány Jézussal való találkozását olvassuk.

Útjuk kezdetén csak a sötétséget látják, a szenvedésre és a halálra emlékeznek. Gondolataik a múlt eseményei körül forognak. Mielőtt Jézus megtöri számukra a kenyeret és felismerteti magát, előbb tanítja őket. Egész úton a próféták jövendöléseit magyarázza, azaz

megvilágosítja az értelmüket, fényt gyújt bennük, hogy megértsék a megváltás titkát. Tanítása új irányba tereli gondolataikat, új távlatot nyit számukra, s mindez elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a kellő pillanatban megvilágosodjanak. Először tehát értelmükről, gondolataikról hull le a homály, majd pedig a szemükről.

A beszéd előkészítette a cselekedetet, a kenyértörést. Egy kis darab kenyér elég volt számukra. Amit az idegen ezzel a kenyérral tett, ismerős volt: megtörte a kenyeret. Ez a mozdulat, ez az apró cselekedet olyannyira sajátos, hogy rögtön felismerik ki volt útítársuk, kit hívtak be otthonukba.

Lángoló szívvel

A felismerés és az abból fakadó lelkesedés a két emmauszi tanítványt felállítja az asztaltól és visszatérnek Jeruzsálembe, hogy az apostoloknak elmondják élményüket: találkoztak a feltámadt Jézussal. Nem fáradtak, hanem újra megteszik a többórás utat.

Minden szentmise lehetőség számunkra, hogy találkozzunk Jézussal. Hallgassuk őt lángoló szívvel, amikor az igeliturgiában tanít minket és ismerjük fel, amikor megtöri számunkra a kenyeret, s benne önmagát adja nekünk!

Vezess az Atya közelébe!

Uram, Jézus Krisztus! Erőt vesz rajtam a csüggedés, amikor csalódást okoznak az emberek, terveim kudarcba fulladnak vagy váratlan események forgatják fel életemet. Ilyenkor a legszívesebben elmenekülnék a világból, az emberek elől.

De te mellém állsz, tanítasz és megismerteted önmagadat előttem. Vezess engem vissza az emberi közösségbe, tanítványaid, követőid közé! Vezess engem az Atya közelébe, hogy a vele való kapcsolatomat helyreállítsam!

Húsvét 3. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek, Szent József	Szombat	Húsvét 4. vasárnapja
ApCsel 2,1422-23 1Pét 1,17-21 Lk 24,13-35	ApCsel 6,8-15 Jn 6,22-29	ApCsel 7,51-8,1a Jn 6,30-35	ApCsel 8,1b-8 Jn 6,35-40	ApCsel 8,26-40 Jn 6,44-51	ApCsel 9,1-20 Jn 6,52-59	ApCsel 9,31-42 Jn 6,60-69	ApCsel 2,14a.36-41 1Pét 2,20b-25 Jn 10,1-10